

De wonderbaarlijke wereld van de spiertest

Dit is het derde deel van een serie artikelen, gebaseerd op het boek "Die wundersame Welt des Muskeltests" van Dr. med. Christa Keding.

In de vorige afleveringen bespraken we onder andere het functioneren en uitvoeren van de spiertest en wat er op neurologisch gebied gebeurt. Het ging over geloofwaardigheid en imago van de kinesiologie en de rol van de tester en de testpersoon bij het tot stand komen van informatie.

In dit laatste deel bespreken we de bron van de informatie, de invloed van overtuigingen en nogmaals de rol van de therapeut.

*De schrijfster van het boek:
Christa Keding*

de factor tijd speelt een cruciale rol. Het is noodzakelijk om de tijd te nemen om af te stemmen op de cliënt en zijn thema, of zo u wilt, in te loggen in het Veld.

Even snel tussendoor testen brengt het risico met zich mee dat er ruis op de lijn komt en hierdoor kan het resultaat onbetrouwbaar worden, omdat er te weinig specifieke informatie kan worden opgevangen.

De toegang tot het Veld, waarin therapeut en testpersoon elkaar ontmoeten bij het spiertesten, moet dus ongestoord zijn om de informatie daadwerkelijk puur te kunnen bereiken.

Dat zijn dus veel componenten waarmee rekening dient te worden gehouden.

Het goede nieuws is dat deze factoren allemaal in de hand van de tester liggen.

In elk geval kunnen we concluderen dat door de tijd te nemen en positieve gefocuste aandacht het resultaat betrouwbaarder wordt.

Wanneer we uitgaan van de hypothese dat het informatieveld betrokken is bij het testen, heeft dit onvermijdelijk gevolgen voor ons handelen als spiertester; het heeft gevaren maar biedt ook kansen.

Objectiviteit

Omdat we ervan uitgaan dat alle informatie terug te vinden is in de Communicatievelden, worden de begrippen 'goed' en 'fout' betrekkelijk.

Onze overtuigingen, die worden gekleurd en gevormd door persoonlijke ervaringen, leiden tot een leer, die zich verspreidt en verspreidt, zonder dat het de enige waarheid hoeft te zijn. Studenten kunnen door hun leraren beschreven voorbeelden als onomstotelijke waarheid gaan aannemen en bouwen dit in hun eigen overtuigingen in, die via de spiertest vanaf dat moment steeds weer bevestigd worden. Jammer is daarbij dat dit andersoortige (test)ervaringen uitsluit.

Een duiding van de testuitslagen zou daarom ook altijd de optie open moeten houden dat het ook anders kan zijn.

We willen met kinesiologie graag een objectief instrument hebben waarmee we 'alleen maar willen meten', zonder invloed van persoonlijke invloed van de tester. Dit wordt gevoed door de huidige wetenschappelijke eis tot

Informatievelden

Naar aanleiding van de vorige afleveringen van deze serie, zouden we kunnen concluderen dat er bij het uitvoeren van spiertesten verschillende 'deelnemers' betrokken zijn: de therapeut, de cliënt, de onderzochte stof en het collectieve onbewuste. Andere namen hiervoor zijn ook wel: de bewustzijns-, informatie- of communicatievelden, Akasha of Nulpuntveld.

Dr. Keding noemt in haar boek het volgende voorbeeld om de werking van deze velden te verklaren:

We zouden de opvatting over onze hersenen als 'denkapparaat' kunnen herzien als niet uitsluitend de producent van gedachten, maar als een soort persoonlijk resonantieapparaat dat, vergelijkbaar met een gsm, informatie zendt en ontvangt zonder uitsluitend zelf de gesprekken te produceren.

We hebben onze hersenen nodig om binnen deze informatievelden te kunnen communiceren.

De 'hardware' is weliswaar identiek, de software is zodanig anders dat elk individu zijn eigen keuzes en opvattingen maakt. En dit zou ook kunnen verklaren dat elke tester vanuit zijn eigen referentiekader inlogt in dit Veld en de uitkomsten navenant anders zijn.

Ook de omgeving en de context waarin de test plaatsvindt zijn van belang, bijvoorbeeld de aanwezigheid van andere personen en de (fysieke) afstand tussen tester en geteste. Om een betrouwbare test tot stand te brengen, zijn verder factoren als empathie en waarneming van belang maar ook

objectiviteit, standaardisering en normering. Maar is dit wenselijk en haalbaar? We zouden minstens willen bereiken dat onze testresultaten betrouwbaar en overwegend reproduceerbaar zijn. Hoe kunnen we dit bereiken?

- Soms wordt de subjectieve invloed van de therapeut vervangen door objectieve meetapparatuur als Bioresonantie of Elektroacupunctuur. Maar ook objectieve meetapparatuur wordt door mensenhanden ingesteld en bediend en er zijn voorbeelden waarbij de kabels verkeerd aangesloten waren en er toch heldere informatie uit de testen kwam...
- Om objectief te willen zijn, geeft men er soms de voorkeur aan om blind te testen, dus zonder te weten wat men precies test. Is dit eigenlijk niet om de uitkomsten van de spiertest op de proef te stellen, eerder dan dat het om neutraal testen gaat? De schrijfster vindt dit eigenlijk onzinnig: ook alarmpunten bijvoorbeeld worden toch niet blind getest? Het gaat er niet zozeer om dat de testresultaten niet worden beïnvloed, maar eerder om neutraal, 'onverschillig', te zijn over het resultaat! Laat je verrassen, alles is mogelijk!
- Om met de spiertest zo effectief en waarheidsgetrouw mogelijk te kunnen werken, is het van belang om het subjectieve aandeel van onze handelingen transparant en bewust te maken in plaats van ze krampachtig te willen vermijden.

De rol van de therapeut

Het werken met spiertesten vraagt van de tester absolute integriteit; immers met de fijnstoffelijke test kan men doordringen in een gebied dat dieper ligt dan het dagbewustzijn, namelijk het onderbewuste. Integriteit gaat verder dan alleen maar 'goede wil'. De tester moet kennis hebben van de wetmatigheden van mentale en therapeutische processen.

De rol van tester gaat verder dan enkel maar het testen van bijvoorbeeld passende voeding; het gaat verder dan het 'wegnemen van klachten'. De rol is meer die van een begeleider van de cliënt te zijn op diens genezingsweg. Hiervoor zijn de volgende stappen nodig:

- De cliënt leren kennen, zijn vraag doorgronden en in verband brengen met de kennis die de tester heeft. Het ontstaan van ziekte begrijpen en de juiste handelwijze weten (anamnese).
- Het inlichten van de cliënt over de resultaten van de testen en er moeite voor doen dat de cliënt dit verhaal goed begrijpt.
- Het aanbieden van mogelijkheden om de storing op te heffen, waarbij het ook zeker van belang is om de cliënt te motiveren tot zelfverantwoordelijkheid.
- Een concrete therapie aanbeveling, rekening houdend met kennis en mogelijkheden van zowel tester als cliënt.

Naast deze algemeen geldende stappen, zijn er nog stappen die specifiek gaan over het werken met spiertesten:

- Respect voor de cliënt.
Dit houdt ook in dat er niet non-verbaal wordt getest;

communicatie met de binnenwereld van de cliënt, zonder dat die daarvan op de hoogte is, is niet ethisch.

Bovendien is de energetische kracht van het gesproken woord groter dan die van de gedachte en dit leidt uiteindelijk tot een beter resultaat.

- Zakelijk en zonder vooringenomenheid storingen en de oorzaken daarvan vaststellen.
 - De klachten van de cliënt in verband brengen met hetgeen de spiertest uitwijst.
 - Het resultaat, de therapie en de gevolgen zo logisch mogelijk vertalen en meedelen aan de cliënt.
- Wat hiervoor nodig is, is kennis over het vak en over de (test)methode, ontvankelijkheid en openheid, empathie en communicatievaardigheden en niet-dogmatische leiderskwaliteiten.

Tenslotte is het ook van belang dat de therapeut goed voor zichzelf zorgt ('Instrumentenpflege'). Uitgaande van de gedachte dat de tester het instrument is om toegang te krijgen tot de informatie van de cliënt, is het van belang dat de tester voldoende tijd voor zichzelf neemt, zijn eigen groei, balans en ontwikkelingsproces serieus neemt en 'leeft wat hij predikt'!

De persoonlijke ontwikkeling van de therapeut heeft onmiddellijk gevolgen voor wat hij voor de cliënt kan doen. Je kunt een cliënt niet verder helpen dan waar je zelf bent gevorderd; men krijgt de cliënten die men aankan. Ieder van ons heeft wel de ervaring dat naarmate de ervaring stijgt, de vragen van de cliënten complexer lijken te worden.

Overtuigingen en het vermijden daarvan

- Overtuigingen hebben invloed op de testresultaten, ook wanneer ze niet als zodanig worden herkend.
- Overtuigingen kunnen zowel in overeenstemming met de waarheid zijn als daarmee in tegenspraak.
- Uit de testresultaten kun je niet afleiden of er bij het testen sprake was van een overtuiging.

Dus streven we naar zoveel mogelijk openheid bij het testen. Openheid is de sleutel naar de deur van ontvankelijkheid die vervolgens naar de waarheid van de cliënt leidt. Openheid én ontvankelijkheid én kennis van de tester zijn dus nodig om tot goede testresultaten te komen.

Kennis kun je vergaren, en openheid...?

De vooringenomenheid bij het spiertesten begint met de bereidheid om in gesprek te gaan met andersdenkenden en het oude vertrouwde los te kunnen laten als dat moet, soms met vallen en opstaan. Confucius zegt: "er zijn 3 manieren om te leren: door nabootsing, dat is de eenvoudigste manier, door nadenken, dat is de edelste, en door ervaring, dat is de bitterste..." Men moet open genoeg zijn om eventuele valse overtuigingen bewust te worden en deze ter discussie te stellen en zo nodig los te laten.

Dat betekent: de tijd nemen om de woorden van sceptici door te laten dringen, zodat we begrijpen waar het de ander om gaat. Daarna pas kunnen we die zienswijze vergelijken met de onze of met onze ervaring. En dan pas kan zich een antwoord vormen en kan er eventueel een nieuwe

zienswijze opduiken. Soms is het zinvol om toe te geven dat we (nog) niet overal een antwoord op hebben als het gaat om spiertesten. Daaruit ontstaat ontvankelijkheid waarin inspiratie en nieuwe ideeën kunnen ontstaan. Zelfreflectie en –onderzoek leiden tot een betere therapeutische houding, evenals het oplossen van je eigen stress, spanning of ontevredenheid. Er is dus enig werk te doen voordat men als therapeut aan de slag kan. Maar gelukkig hoeft dit proces niet ‘klaar’ te zijn alvorens men met cliënten aan de slag kan. Wanneer er bereidheid is tot zelfreflectie en -ontwikkeling, men bewust is van de eigen rol in het contact met de cliënt, wanneer men de tijd neemt en zorgt voor voortdurende ontspannen opmerkzaamheid, zonder te oordelen, kan men heel goed als therapeut functioneren. En vanuit de Alphastaat hebben we een helderder toegang tot de informatievelden en zo kunnen we het potentieel van de spiertest optimaal benutten.

De volgende stap in dit proces is om de testresultaten op een zodanige manier aan de cliënt uit te leggen, dat hij er iets mee kan en de gevolgen zal accepteren en uitvoeren. Om de verantwoordelijkheid voor zijn eigen gezondheid te hebben, zal de cliënt dus zelf iets moeten doen of juist laten. De therapeut moet in staat zijn om de cliënten te motiveren zelf het heft weer in handen te nemen: informatie geven en vooral deze informatie duiden. Maar... deze duiding moet wel flexibel blijven, want anders ontgaat het in een overtuiging, die van ‘kunnen’ een ‘moeten’ maakt. De spiertest is een prachtig hulpmiddel hierbij, omdat de cliënt de antwoorden letterlijk aan den lijve ondervindt en dit zal eerder leiden tot mondigheid en zelfverantwoordelijkheid.

Psychologie en kinesiologie

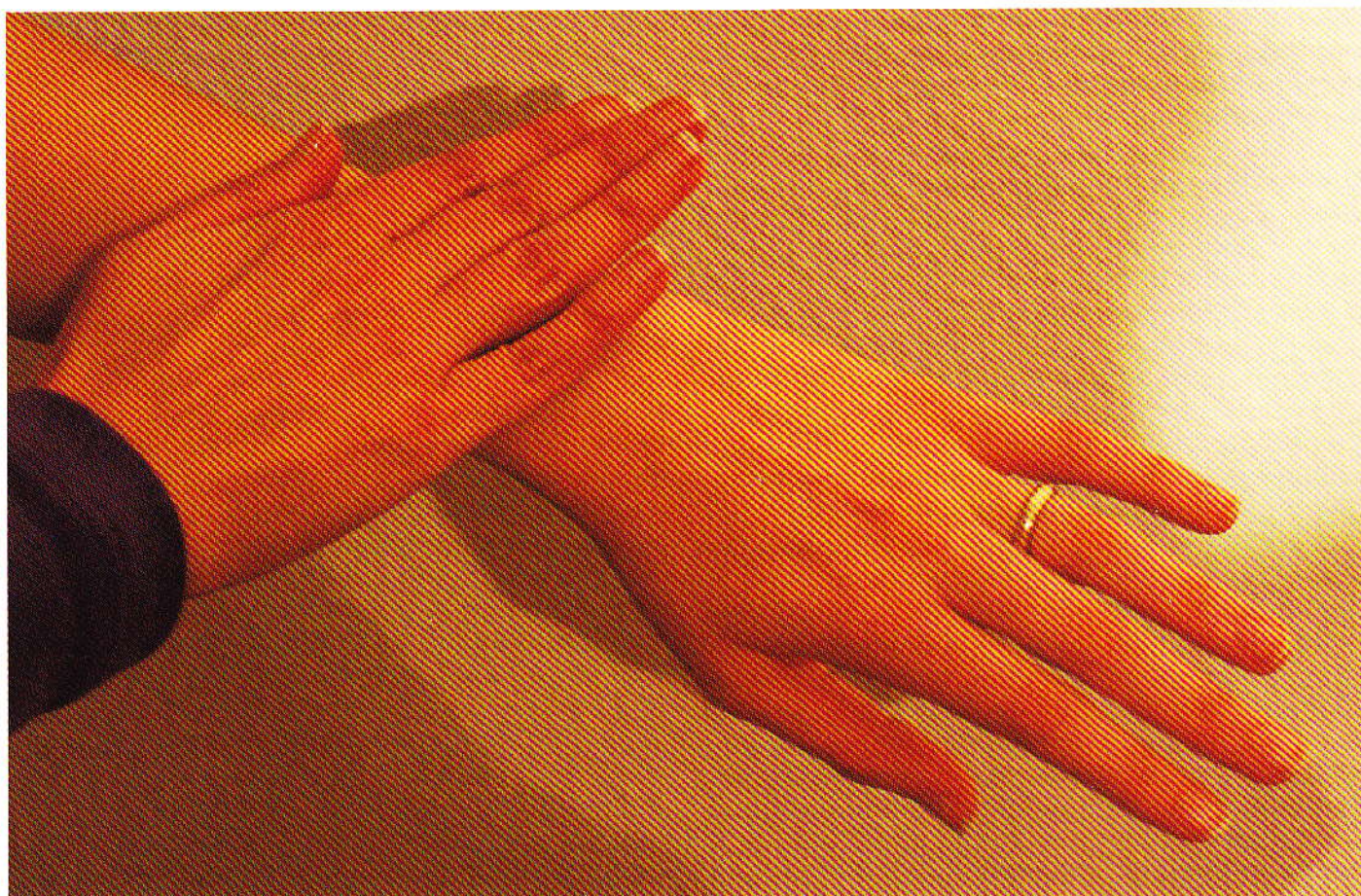
Wie zich bezighoudt met kinesiologie, komt al snel op de scheidslijn tussen zelfhulp enerzijds en therapie anderzijds. Dit wordt bijvoorbeeld duidelijk bij de Touch for Health; dit is van oorsprong een lekenmethode, maar heeft zoveel mogelijkheden in zich dat het tot professioneel niveau kan worden uitgebouwd.

Elke spiertest roept in het lichaam iets op dat ontdekt en begrepen wil worden. Er worden stressoren uit het onderbewustzijn tevoorschijn getoerd en daarom is het van belang om zich bewust te zijn van de eigen competenties bij het spiertesten; men moet kunnen hanteren wat men oproept aan antwoorden die het lichaam geeft. Dat vraagt daarom ook kennis van bijvoorbeeld ontwikkelingspsychologie en psychopathologie.

De geestelijke ontwikkelingsgeschiedenis van de mens hangt niet af van een verzameling losstaande gebeurtenissen, maar vele zich herhalende gebeurtenissen zorgen voor een zelfbeeld en wereldbeeld. In het verleden testen is simpel en kan iedereen, maar wil de cliënt de patronen en samenhang echt goed begrijpen, dan is de rol van de therapeut belangrijk om deze zodanig te spiegelen en te duiden dat de cliënt zich erin herkent en er grip op krijgt zodat hij tot verandering kan komen.

Nogmaals: Het Veld

Zoals al eerder gezegd, wordt de testpersoon als het ware een antenne waardoor hij, via de tester als instrument, met het collectieve onbewuste, ofwel de informatievelden kan communiceren en als het ware de opgevraagde informatie aantrekt.

Schrijfster pleit ervoor om in de kinesiologische opleidingen van het begin af aan de studenten kennis te laten maken met het bestaan van deze informatievelden, om daarmee de verschillen tussen de diverse stromingen beter te kunnen begrijpen en plausibel te maken. Bovendien kan men zich sneller bewust worden van waar tegenstrijdige opvattingen vandaan komen en daar vrede mee hebben.

Transparantie in de opleidingen betreft enerzijds zicht op de verhouding tot andere opleidingen en anderzijds de differentiatie van methodes en therapeutische inhoud.

Het proces van de cliënt

Een mogelijke persoonlijke ontwikkelingsreis in 10 stappen van iemand die door lichamelijk klachten terecht komt in een kinesiologische praktijk:

1. Hij leert een merkwaardig instrument, namelijk de spiertest, kennen en accepteren.
2. Door de spiertest ervaart hij aan den lijve wat bijvoorbeeld voeding en ontgiftiging kan doen.
3. Op grond van de ervaring dat deze testen kloppen, laat hij zich in met het onder ogen zien van emotionele oorzaken.
4. Zijn vertrouwen wordt gesterkt, omdat het hem door deze correcties duidelijk beter gaat.
5. Nadat min of meer oppervlakkige problemen zijn opgelost, is hij bereid om ook aan diepere levensthema's te werken.
6. Er ontwikkelt zich een begrip voor zichzelf en zijn levensgeschiedenis; het vlammetje van zijn eigen potentieel gaat krachtiger branden.
7. De innerlijke waarheid, de innerlijke stem neemt toe als wegwijzer naar de innerlijke bron en de bereidheid om daar naar te luisteren groeit.
8. De spiertest leert hem om innerlijke van uiterlijke stemmen te onderscheiden; intuïtie in plaats van overtuiging en visie in plaats van illusie.
9. Naarmate men steeds gevoeliger wordt voor deze innerlijke stem, kan het hulpmiddel spiertest op den duur achterwege blijven.
10. En vervolgens? Het zal hiermee niet ophouden, wat volgt is niet duidelijk, de ontwikkelingsweg stopt niet... het is een onophoudelijke weg van verder leren en verder groeien.

Tops en flops:

- Vaak zien we dat beginnende testers uitstekende resultaten bereiken met hun behandelingen. Beginnersgeluk? Kan zijn, maar we zien vaak dat het stagneert mits men niet bereid is om buiten de gebaande paden te kijken en zich zelf als therapeut te ontwikkelen!
- Om goede resultaten te hebben, is het van belang om wel te blijven denken, niet 'alleen maar' te testen. Gerichte vragen stellen, met kennis van zaken, draagt bij aan een beter resultaat.
- Laat je verrassen door de spiertestresultaten en verlaat je hierop zonder verwachtingen en overtuigingen.
- Stop met het proberen te bewijzen van de spiertest. Dit blijkt steeds weer vast te lopen (net als het bewijzen van de werkzaamheid van homeopathie trouwens). Wie de spiertest test, komt bedrogen uit. Een hogere

wijsheid lijkt te beslissen over de testresultaten. En deze laat niet met zich sullen. En dat is misschien maar goed ook: de spiertest zou op deze manier kunnen worden 'ingepalmd' en dit kan leiden tot maakbaarheid en dat betekent macht. Hieruit kan gemakkelijk misbruik ontstaan in plaats van bewustzijnsverhoging.

- In verhouding tot de menselijke geschiedenis maakt de kinesiologie deel uit van een nog jong gedachtengoed en er ligt een mooie toekomst open!

Tot slot

De spiertest is geen zelfstandige informatie-instantie, maar een communicatiemiddel.

Iedereen die met spiertesten werkt, kan eraan bijdragen om de spiertest meer aanzien te verschaffen door:

- kinesiologie, i.c. de spiertest, te gebruiken daar waar hij aangewezen is, zinvol, noodzakelijk of gewenst,
- het gebruik van de spiertest transparant te maken; als therapeut in je eigen praktijk, maar ook in de openbaarheid (bij lezingen bijvoorbeeld) en in de beroepsopleidingen,
- de spiertest in te bedden in de communicatie en ook als een onderdeel daarvan te beschouwen,
- bewust te zijn welke testonderzoeken en -vragen zinvol zijn en welke niet,
- waar het maar mogelijk is de resultaten via andere wegen te verifiëren,
- kritische vragen niet uit de weg gaan, tegenstrijdigheden niet te ontkennen en erkennen dat sommige verschijnselen nog niet (helemaal) kunnen worden verklaard.

De conclusie van deze serie artikelen kunt u zelf trekken en uiteraard is er over de nodige beweringen discussie mogelijk, graag zelfs! (info@touch4els.nl)

Dat neemt niet weg dat ik dit een belangwekkend boek vind voor onze beroepsgroep, de spiertesters. Het maakt duidelijk dat er veel aspecten betrokken zijn bij het tot stand komen van een betrouwbare spiertest.

Daarom is het goed dat hieraan in de professionele kinesiologische opleidingen aandacht wordt besteed.

Helaas is het boek (nog?) niet in een Nederlandse vertaling te verkrijgen. Begin 2013 komt er een (Duitse) heruitgave die verkrijgbaar zal zijn via www.vakverlag.de.

Noot van de redactie: in de vorige twee artikelen over dit boek werd steeds gesproken over Dr. med. Christa Eding. Dit moet natuurlijk ook Dr. med. Christa Keding zijn. □

Els Jansen
www.touch4els.nl